THẦY VĂN THỜI CHATGPT

Trịnh Võ Trang Uyên

Thầy già tóc đã pha sương,
Vẫn say trang sách, vẫn thương câu vần.
Ngày xưa phấn trắng, bảng xanh,
Giờ nghe "AI" bỗng…chòng chành nỗi riêng

Trò lên lớp, mắt sáng ngời:
"Bài em ChatGPT làm rồi, thầy ơi!"
Thầy cười, giấu nỗi chơi vơi,
Thơ văn mà máy cùng lời, cũng hay!

Chấm bài — thầy bỗng thở dài,
Giọng trò tan giữa những dòng mượt êm
Đêm khuya, thầy vẫn lặng xem,
Chat cùng AI… hỏi thêm chuyện đời.

"Dạy văn – giữ lấy hồn người,
Giữ cho cảm xúc đượm lời yêu thương."
Thầy cười, khép nhẹ trang sương,
Mai lên lớp lại vấn vương... chữ tình.

Cầm con chuột, gõ nhẹ tênh,
"AI, bạn hãy giúp…!"- quen thôi, như đùa.
Trò cười: "Thầy bắt kịp thời!"
Nhưng ***hồn văn*** sống, khi ***người biết rung***.